

lige bestemmelser om varetagelsen af den kliniske undervisning ved det lægevidenskabelige fakultet under Århus universitet, men kun en af finansudvalget tiltrådt og på de årlige finanslove optagen betalingsordning for undervisningssenge og leje af lokaler og for Odense universitet en aftale mellem Odense universitet og Odense Amts og Bys Sygehus angående fremgangsmåden ved besættelse af visse overlægestillinger og visse professorater. Ministeren har endvidere meddelt, at bestyrelsen for sidstnævnte hospitalsvæsen i skrivelse af 8. januar 1970 er blevet anmodet om at fremkomme med sine krav med hensyn til en betalingsordning, og at det er hensigten, når disse foreligger, at optage forhandlinger med bestyrelsen herom.

For så vidt angår forholdene i Århus har ministeren udtalt, at det er hensigten efter 1. april 1970 at optage forhandlinger med den nye amtskommune med henblik på tilvejebringelse af en ændret betalingsordning m. m. for hospitalernes varetagelse af den kliniske del af studenterundervisningen.

For såvel Århus' som Odenses vedkommende tænkes ordningerne fastsat i overenskomster, der vil blive forelagt finansudvalget til godkendelse.

Ministeren har imødekommet udvalgets synspunkter ved nedenstående ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget.“

Lovforslaget fik ved 1. behandling i folketinget en velvillig modtagelse af ordførerne for såvel regeringspartierne som for socialdemokratiet og socialistisk folkeparti. Disse tilsagde alle en velvillig udvalgsbehandling ud fra en erkendelse af, at der var behov for en reorganisering af den kliniske undervisning. En række spørgsmål ønskedes dog nærmere belyst i udvalget. Der rejstes fra flere sider ønske om at udvide lovforslaget til at omfatte hele landet, et ønske, der som tidligere nævnt blev imødekommet gennem ændringsforslag ved 2. behandling.

Umiddelbart før lovforslagets 2. behandling modtog udvalget en stærkt kritisk henvendelse fra Den alm. danske Lægeforening, som fandt forslaget helt utilstrækkeligt både i bevillingsmæssig og arbejdsmæssig henseende. Denne henvendelse gav såvel *Orla Møller* (S) som *Enggaard* (V) anledning til under 2. behandlingen at fremsætte ønske om fornyet udvalgsbehandling efter 2. behandling. *Undervisningsministeren* udtrykte, som de to nævnte ordførere, en vis forbavelse over lægeforeningens henvendelse allerede på baggrund af, at foreningen havde været repræsenteret i Helga Pedersen-udvalget og havde tiltrådt dets betænkning, som lå til grund for lovforslaget. Han tilbød at tilstille udvalget alle fornødne oplysninger til belysning af sagen. *Kjær Rasmussen* (VS) fremkom med en meget stærk kritik af lovforslaget og især de i bemærkningerne omtalte bevillingsmæssige rammer, som efter hans opfattelse ville gøre det umuligt at give de lægestuderende en kvalificeret undervisning.

De udvalgs møder, som fandt sted efter 2. behandling, gav dog